

Arrest

**nr. 343 494 van 25 maart 2026
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C.DE GRELLE
Boulevard Joseph II 28
6000 CHARLEROI**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 29 september 2025 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat C. DE GRELLE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die *loco* advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 22 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 3 mei 2023 kende de commissaris- generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem de vluchtelingenstatus toe.

1.2. Op 23 januari 2024 werd verzoeker aangehouden. De Correctionele Rechtbank van Charleroi veroordeelde hem op 2 september 2024 tot een gevangenisstraf van 4 jaar wegens opzettelijke slagen en verwondingen, het dragen van een mes (meerdere feiten), diefstal en bedreigingen. De Correctionele Rechtbank van Luik veroordeelde hem op 13 november 2024 tot 10 maanden met uitstel wegens bedreigingen en het dragen van gevaarlijke voorwerpen.

1.3. Op 23 april 2025 trok de CGVS de vluchtelingenstatus in op grond van artikel 55/3/1, § 1, van de

vreemdelingenwet, omdat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde evenwel dat verzoeker niet naar Afghanistan mag worden teruggeleid.

1.4. Na kennisgeving van de voorgenomen beslissing en na uitoefening van het recht om gehoord te worden, waarbij verzoeker via zijn raadvrouw onder meer wees op zijn risicoprofiel als voormalig militair bij de oude Afghaanse overheid en de gevaren die hij bij terugkeer loopt, stelde het bestuur op 29 september 2025 een einde aan verzoekers verblijfsrecht. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF

Mijnheer

Naam: K.

Voornaam: S.

Geboortedatum: [...]02.1994

Geboorteplaats: Jigdalai

Nationaliteit: Afghanistan

Krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 22.09.2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken en werd u ingeschreven in het wachtregister. U verklaarde hierbij op 21.09.2021 in België aangekomen te zijn. Uit de EURODAC databank bleek dat u op 17.08.2021 een asielaanvraag had ingediend in Roemenië en op 12.09.2021 in Zweden.

Op 08.11.2021 werd door de Belgische autoriteiten, conform de Dublinverordeningen, om uw overname verzocht bij de bevoegde autoriteiten in Roemenië en Zweden.

Op 16.11.2021 weigerden de Zweedse instanties het overnameverzoek. Op 22.11.2021 weigerden de Roemeense instanties het overnameverzoek. De Roemeense instanties verklaarden dat u daar als minderjarige geregistreerd stond en dat de verantwoordelijkheid voor de behandeling van uw asielaanvraag bij de Belgische instanties lag. Zij zouden slechts een heronderzoek overwegen indien door middel van een medisch onderzoek werd vastgesteld dat u meerderjarig was.

Op 02.12.2021 werd een verzoek tot herziening gericht aan de Roemeense instanties. U had voor de Belgische asielinstanties namelijk verklaard meerderjarig te zijn, waardoor er geen leeftijdsonderzoek werd uitgevoerd. Tijdens uw interview toonde u een Afghaans militair identiteitsbewijs, wat aantoonde dat u meerderjarig was, aangezien minderjarigen niet in het leger mogen dienen.

Op 12.12.2021 verklaarden de Roemeense instanties zich akkoord met de overname.

Op 04.04.2022 werd een “beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, termijn 10 dagen” (bijlage 26quater) genomen. Deze beslissing werd u aangetekend ter kennis gebracht. U diende contact op te nemen met de Cel Vrijwillige Terugkeer voor de praktische afspraken met betrekking tot uw overdracht aan Roemenië.

U diende op 21.04.2022 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting (hierna: RVV) tegen de bijlage 26quater d.d. 04.04.2022.

Op 21.06.2022 verzocht uw advocaat dat België de behandeling van de asielaanvraag zou overnemen omdat het beroep tegen de bijlage 26quater nog hangende was en de overdrachtstermijn verstreken was. Er werd bevestigd dat de overdrachtstermijn verstreken was en dat België verantwoordelijk werd voor de verdere behandeling van uw asielaanvraag.

U bood zich op 27.06.2022 aan in het aanmeldcentrum. Op 28.07.2022 werd uw dossier overgemaakt aan het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS). Aangezien de overdrachtstermijn inmiddels verstreken was, stelde de RVV op 30.06.2022 vast dat het beroep onontvankelijk leek bij gebrek aan belang. Op 18.08.2022 werd het beroep tegen de bijlage 26quater d.d. 04.04.2022 verworpen.

Op 03.05.2023 kende het CGVS u de hoedanigheid van vluchteling toe. Deze beslissing werd u op 08.05.2023 ter kennis gebracht. U werd op 03.05.2023 ingeschreven in het Vreemdelingenregister. Op 23.01.2024 werd u aangehouden en op 24.01.2024 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Jamioulx uit hoofde van slagen en verwondingen, opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid; wapens, verboden wapens, fabricatie, verkoop invoer, dragen; gewone diefstal en bedreigingen door gebaren of zinnebeelden.

De Correctionele Rechtbank van Charleroi veroordeelde u op 02.09.2024 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar daar u zich schuldig maakte aan het opzettelijk en met voorbedachten rade slagen of verwondingen te hebben toegebracht, die een ziekte of arbeidsongeschiktheid van minder dan vier maanden veroorzaakt hebben (feit gepleegd op 19.12.2023); aan de drager te zijn geweest van een scherp, snijdend of stomp voorwerp, of van stoffen, die niet als wapens zijn ontworpen, maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden, duidelijk is dat de drager, het wenst te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan of het bedreigen van personen, zijnde een mes (3 feiten gepleegd op 18.10.2023, op 19.12.2023 en op 23.01.2024); aan gewone diefstal (feit gepleegd op 19.12.2023); aan, door gebaren of zinnebeelden, bedreigd te hebben met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is (feit gepleegd op 21.01.2024) en aan opzettelijke slagen of verwondingen, een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid veroorzaakt hebbende (feit gepleegd op 18.10.2023).

De Correctionele Rechtbank van Luik veroordeelde u op 13.11.2024 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden met uitstel gedurende 3 jaar daar u zich schuldig maakte aan mondelinge bedreigingen, onder een bevel of onder een voorwaarde, met een aanslag op personen of op eigendommen (feit gepleegd op 03.01.2023); aan, door gebaren of zinnebeelden, bedreigd te hebben met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is (2 feiten gepleegd op 03.01.2023 en op 29.03.2023) en aan de drager te zijn geweest van een scherp, snijdend of stomp voorwerp, of van stoffen, die niet als wapens zijn ontworpen, maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden, duidelijk is dat de drager, het wenst te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan of het bedreigen van personen, namelijk een schroevendraaier en een cutter mes (feit gepleegd op 29.03.2023).

Op 19.12.2024 werd het CGVS verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 23.04.2025 nam het CGVS de beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus daar u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS was van oordeel dat u noch direct of indirect mocht worden teruggeleid naar Afghanistan. Deze beslissing werd u aangetekend opgestuurd naar de gevangenis van Jamioulx op 24.04.2025.

U werd op 03.05.2023 erkend als vluchteling. Reeds toen uw asielaanvraag nog hangende was, maakte u zich schuldig aan bedreigingen en verboden wapenbezit. Slechts 5 maanden na uw erkenning als vluchteling maakte u zich schuldig aan opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg, gewone diefstal en inbreuken op de wapenwetgeving. U bevindt zich in een strafcategorie van 3 tot 5 jaar. U bereikt strafeinde op 22.01.2028.

Op 18.10.2023 hebt u een messteek toegebracht aan S. B., nadat deze u eerst geslagen had, en dit terwijl het slachtoffer zich al aan het verwijderen was. Het slachtoffer verklaarde u gevolgd te hebben; u was nerveus en sprak slecht over hem. Hij verklaarde u geslagen te hebben uit zelfverdediging. De verklaringen van het slachtoffer werden als geloofwaardig beschouwd. Ze stemden overeen met uw gedrag, zoals bleek uit het strafdossier (onder meer uit uw uitspraken tijdens de eerste afgebroken hoorzitting en opgenomen videobeelden). Uw eigen verklaringen, waarbij u verklaarde het slachtoffer te zijn geweest van een gewelddadige overval, werden door de rechtbank als ongeloofwaardig beoordeeld. De messteek die u aan het slachtoffer toebrengt, had een ziekte of arbeidsongeschiktheid van minder dan 4 maanden tot gevolg.

Twee maanden later, op 19.12.2023 bracht u met een mes 3 verwondingen toe aan N. S. en maakte u zich ook schuldig aan de diefstal van zijn gsm en een bedrag van 100 euro. U verklaarde opnieuw dat u zelf het slachtoffer was van een diefstal. Uit uw verklaringen bij de politie en ter zitting van 14.08.2024 bleek dat u, nadat het slachtoffer u rond het middaguur had geweigerd geld terug te geven dat hij volgens u had gestolen, eerst naar het politiebureau wilde gaan. U zag daar echter van af omdat u geen Frans sprak en besloot naar huis te gaan om een mes te halen. Omstreeks 17.30 uur keerde u terug naar de winkel met de bedoeling om uw slachtoffer te verwonden.

Het was duidelijk dat u handelde met voorbedachten rade. U verklaarde zelf dat u met het mes naar de winkel was teruggekeerd omdat u "veel wrok koesterde". U had tijd gehad om na te denken, andere alternatieven te overwegen en koos er uiteindelijk voor om messteken toe te brengen.

U ontkende dat u de intentie had om het slachtoffer te doden en gaf aan dat u het slachtoffer alleen bang wilde maken en verhinderen te vluchten.

Uit de bevindingen van de politie en het ziekenhuis bleek dat het slachtoffer 3 wonden van 4 cm breed en onbekende diepte had: in de linkerlies, de linkerzij en de onderborstkas. Enkel de wonde in de onderborstkas bevond zich in een potentieel dodelijk gebied, maar er werden geen vitale organen geraakt. Deze verwonding heeft geleid tot een antero-inferieure infiltratie van de milt met een kleine bloeduitstorting en enkele pleurale en hypochondrale luchtballen. Ook deze feiten veroorzaakten een ziekte of arbeidsongeschiktheid van minder dan vier maanden. Er kon niet afgeleid worden dat u de bedoeling had het slachtoffer dodelijk te verwonden.

Op 21.01.2024 uitte u, terwijl u in het bezit was van een mes, bedreigingen ten aanzien van 3 personen die zich in de winkel uitgebaat door N. A.S. bevonden. Uit de camera beelden blijkt dat u, toen u voor de winkel stond, een armgebaar gemaakt hebt in de richting van de personen die zich in de winkel bevonden. U werd 2 dagen later aangehouden en was in het bezit van een mes dat overeenkwam met het mes dat door de winkeleigenaar werd beschreven. U erkende dit mes al enkele dagen in uw bezit te hebben.

Uit het strafdossier, de door u opgenomen video's en het onderzoek ter zitting bleek dat u een zeer sterke wrok koesterde ten aanzien van uw voormalige werkgever. Deze zou volgens u medeplichtig zijn aan een diefstal waarvan u slachtoffer was. U betwistte de feiten, alhoewel u in eerste instantie erkende dat u ze had gepleegd.

Het staat vast dat u zich op 18.10.2023, 19.12.2023 en 23.01.2024 schuldig maakte aan het dragen van een mes op de openbare weg.

De rechtbank van Charleroi veroordeelde u op 02.09.2024 voor voornoemde feiten tot een gevangenisstraf van 4 jaar.

U hebt zich schuldig gemaakt aan het toebrengen van messteken aan 2 slachtoffers en aan het uiten van bedreigingen met een mes. Wapeninbreuken leiden tot maatschappelijke onveiligheid. Alleen al het tonen van een wapen leidt tot grote angst van degenen die ermee geconfronteerd worden, en voedt daardoor gevoelens van onveiligheid in de samenleving. De aanwezigheid en het gebruik van wapens in de openbare ruimte is een toenemend probleem waardoor het veiligheidsgevoel van heel veel mensen wordt geraakt. Het bezit van wapens leidt vaak tot het daadwerkelijke gebruik daarvan en alle ernstige gevolgen van dien. Het uithalen van een mes naar een slachtoffer op potentieel dodelijke plaatsen op het lichaam kan leiden tot ernstigere verwondingen met mogelijkheid tot de dood tot gevolg.

Het is bijzonder onrustwekkend dat u op de openbare weg een mes gebruikt en dit met voorbedachten rade. Uw handelingen kunnen op geen enkele wijze getolereerd worden. Gedrag zoals u heeft laten zien, brengt gevoelens van onrust en onveiligheid teweeg. Niet alleen bij de slachtoffers maar ook in de samenleving in het algemeen. Het is buitengewoon zorgwekkend dat u denkt conflicten, zoals een mogelijke diefstal, op zo'n manier te kunnen oplossen. U gaf door uw handelen blijk van elk normbesef te zijn ontbloot, eveneens getuigt uw handelen van een grote gewetenloosheid. De omstandigheden, de aard en de bijzondere ernst van de feiten getuigen van een zeer agressieve houding en een totaal gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van het slachtoffers.

U was bovendien niet aan uw proefstuk toe. Op 03.01.2023 meldde u zich bij het opvangcentrum van het Rode Kruis te SaintNicolas aan om daar een "solo" kamer te eisen, terwijl u daar wegens agressieproblemen was weggestuurd en naar het centrum van Charleroi was overgebracht.

U ontkende, zowel verbaal als door gebaren, bedreigingen te hebben geuit. Uw ontkenningen hielden geen stand tegenover de gedetailleerde verklaringen van de adjunct-directeur van het centrum en werden bevestigd door een medewerker van het centrum die getuige was van de feiten en de politie had ingeschakeld toen deze plaatsvonden.

Op 29.03.2023 hebt u in het opvangcentrum te Charleroi een groep Georgiërs en een bewakingsagent, die tussenbeide kwam, bedreigd. U bekende dat u in het bezit was van een schroevendraaier maar betwistte in het bezit te zijn geweest van een mes om de groep Georgiërs te bedreigen. Uw ontkenningen hielden echter geen stand tegenover de gedetailleerde verklaringen van de beveiligingsagent en de spontane verklaringen die de leden van de Georgische groep tegen wie de bedreigingen waren gericht, aan de politie hadden afgelegd.

De Correctionele Rechtbank van Luik veroordeelde u op 13.11.2024 tot een gevangenisstraf van 10 maanden met uitstel voor een termijn van 3 jaar, gezien de ernst van de feiten namelijk de ernstige aantasting van de psychische integriteit van anderen en het feit dat ze zich herhaaldelijk hadden voorgedaan.

U had in België bescherming gezocht en, in de vorm van de erkenning als vluchteling, ook gekregen. Reden te meer om hier dan ook elke vorm van geweld achterwege te laten. Van asielzoekers mag verwacht worden dat zij zich de normen en waarden van het land waar zij naar toe gaan, proberen eigen te maken en ernaar proberen te handelen.

Uit voorgaande blijkt dat u zich herhaaldelijk schuldig hebt gemaakt aan ernstige agressieve en bedreigende feiten, waaronder het gebruik van een mes om meerdere personen te verwonden en te intimideren. Uw handelingen vertonen een patroon van gewelddadigheid en escalatie, zonder aanwijzingen dat u bereid bent om uw gedrag aan te passen. Uit het vonnis d.d. 02.09.2024 blijkt een gebrek aan schuldinzicht. Uit de verklaringen die u ten overstaan van het CGVS aflegde op 03.03.2025 blijkt eveneens dat er nog steeds geen sprake is van schuldinzicht. Gezien de ernst en herhaling van deze feiten, alsook een gebrek aan schuldinzicht bestaat een reëel risico op recidive. Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De maatschappij dient beschermd te worden tegen dergelijke vormen van extreem geweld. Uit uw persoonlijk handelen komt voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 18.07.2025 werd u in de gevangenis van Jamioulx tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen. Er werd u toegelicht dat indien uw verblijfsrecht zou worden beëindigd, er later ook een verwijderingsmaatregel met inreisverbod jegens u genomen kon worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Omdat u zich moeilijk kon uitdrukken in het Frans en ook niet kan lezen of schrijven, werd u erop gewezen dat er ook een mail gestuurd zou worden naar uw maatschappelijk begeleider teneinde u bij te staan.

Op 08.08.2025 maakte uw raadvrouw de ingevulde vragenlijst alsook een begeleidend schrijven over per mail.

In de vragenlijst hoorrecht verklaarde u dat uw moedertaal Pasjtoe is; dat u +/- 4 jaar in België bent; dat uw verblijfskaart bij de gemeente van Charleroi is; dat u niet lijdt aan een ziekte die u belemmert om te reizen of naar uw land van herkomst terug te keren; dat u voor uw opsluiting woonachtig was op een appartement te Charleroi; dat u geen duurzame relatie hebt in België of elders; dat u geen minderjarige kinderen hebt; dat u broers hebt die in Afghanistan verblijven; dat u geen opleidingen gevolgd hebt in België, maar dat u een professionele opleiding wenst te volgen; dat u niet gewerkt heeft in België; dat u gewerkt hebt in Afghanistan; dat u gedurende 8 jaar als militair gewerkt hebt bij de overheid; dat u de documenten om dit te attesteren afgegeven hebt aan het CGVS tijdens uw verzoek tot internationale bescherming; dat u niet verbleven hebt in een ander Europees land, enkel een 10-tal dagen in Zweden alvorens naar België te zijn gekomen; dat u nog niet veroordeeld werd in een ander land, dat dit uw eerste veroordeling is; dat u gedurende verscheidene jaren gewerkt hebt voor de vorige Afghaanse overheid; dat u een risicoprofiel hebt omwille van dit feit; dat de Taliban nog steeds mensen vervolgt die gewerkt hebben voor het oude regime; dat u ook vervolging riskeert door uw verlengd verblijf in Europa; dat de economische en humanitaire situatie er rampzalig is, deze motieven worden verder uiteengezet in het begeleidend schrijven.

Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven.

Er is in casu geen sprake van een familie- en/of gezinsleven in België, u verklaarde immers geen familie, duurzame relatie en/of kinderen te hebben in België. U verklaarde dat uw broers in Afghanistan verblijven.

Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan

verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)relaties, et cetera. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België.

U kwam op 21.09.2021 in België aan. Op 03.05.2023 kende het CGVS u de vluchtelingenstatus toe. Sinds 23.01.2024 verblijft u in de gevangenis en op 23.04.2025 nam het CGVS een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Bij aankomst was u 27 jaar, oud momenteel bent u 31 jaar oud. Het grootste deel van uw leven bracht u buiten België door. Hoewel u nog niet zo lang in België verblijft, werd u reeds tweemaal correctioneel veroordeeld voor ernstige feiten. U bevindt zich in een strafcategorie van 3 tot 5 jaar en uw strafeinde is voorzien op 22.01.2028. U zal dan bijna 34 jaar oud zijn.

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat de feiten die u pleegde, blijf geven van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

Bij uw asielaanvraag stelde u analfabeet te zijn. U stelde in uw hoorrecht in Afghanistan gewerkt te hebben als Militair. U maakte geen melding van een werkervaring in België. Uit Dolsis blijkt dat u tussen 18.12.2021 en 31.12.2021, tussen 02.01.2022 en 30.04.2022, tussen 15.06.2022 en 31.08.2022, tussen 06.09.2022 en 31.12.2022, tussen 07.02.2023 en 31.05.2023 en tussen 19.09.2023 en 19.10.2023 gewerkt hebt. U verklaarde geen opleidingen in België gevolgd te hebben, maar wenste een professionele opleiding te volgen. Het gegeven dat u gewerkt heeft en een opleiding wenst te volgen, doet niets af aan het gegeven dat u veroordeeld werd voor een zeer gewelddadige feiten. De vaardigheden die u tijdens uw werk in België heeft opgepikt, zullen u wellicht ook elders van pas kunnen komen. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u buiten België geen job zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien.

Contacten met eventuele vrienden alhier kunnen via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen en via periodiek reizen naar de plaats waar u verblijft, onderhouden worden.

De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U vreest dat uw leven in gevaar is als u zou moeten terugkeren naar Afghanistan. Het CGVS is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat u direct noch indirect mag worden teruggeleid naar Afghanistan. Voor alle duidelijkheid wordt opgemerkt dat onderhavige beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijf in België en geen verwijderingsmaatregel inhoudt. Een onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 EVRM zal gevoerd worden wanneer er effectief een gedwongen verwijderingsmaatregel opgelegd wordt. Het is een gevolg van uw persoonlijk gedrag dat een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, dat uw verblijfsrecht beëindigd wordt. Uit artikel 3 van het EVRM kan hoe dan ook niet worden afgeleid dat op een Staat die partij is bij dit verdrag zonder meer de verplichting rust om een verblijfstitel toe te staan aan een vreemdeling die een ernstig gevaar vormt voor de samenleving op grond van de vaststelling dat deze vreemdeling niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Brussel, 29.09.2025 gemachtigde voor de Minister van Asiel en Migratie ”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“Verzoeker voert als eerste middel aan dat er sprake is van schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, alsmede van de artikelen 21 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en verwijdering van vreemdelingen, artikel 3 van het EVRM en artikel 23 van de Grondwet, alsmede de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder die van voorzichtigheid, zorgvuldigheid en

nauwkeurigheid, het respect voor de legitieme verwachtingen van anderen, de kennelijke beoordelingsfout en de tegenstrijdigheden in de motivering.

A. Wat betreft de bedreiging van de openbare orde

De tegenpartij voert in haar betwiste beslissing aan dat de verzoeker een bedreiging vormt voor de openbare orde.

Zij baseert zich daarbij op feiten uit 2023, die aanleiding hebben gegeven tot strafrechtelijke veroordelingen.

Er zij aan herinnerd dat de verzoeker zijn land, Afghanistan, heeft verlaten als gevolg van de vervolging door de Taliban.

Deze gebeurtenissen hebben onvermijdelijk gevolgen gehad voor de geestelijke gezondheid van de verzoeker.

Hoewel de feiten inderdaad ernstig zijn, moet rekening worden gehouden met de context waarin de verzoeker zich heeft ontwikkeld en die duidelijk een rol heeft gespeeld bij het plegen van deze strafbare feiten.

Dit is door de tegenpartij niet gedaan.

Er zij ook aan herinnerd dat artikel 23 van de wet van 15 december 1980 specifiek bepaalt dat intrekking van het verblijfsrecht alleen kan worden overwogen indien het gedrag van de betrokkene een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

In een arrest van 28 november 2017 heeft deze rechtbank in de zaak A. S. geoordeeld dat:

« Lorsque l'autorité prend une décision basée sur l'existence d'une menace pour l'ordre public, elle doit faire apparaître dans la motivation de sa décision (...) en quoi le comportement personnel de l'intéressé constitue concrètement une menace actuelle, réelle, et suffisamment grave affectant un intérêt fondamental de la société. Une telle démonstration ne peut reposer sur de simples supputations ou sur des considérations générales ».

Er moet echter worden vastgesteld dat de feiten al lang geleden hebben plaatsgevonden en dat de verzoeker zich vandaag de dag voorbeeldig gedraagt.

Bij het lezen van de beslissing kan de verzoeker niet begrijpen waarom zijn huidige gedrag vandaag de dag nog steeds een ernstige en reële bedreiging voor de openbare veiligheid vormt.

De beslissing is dan ook duidelijk onvoldoende gemotiveerd en in strijd met de artikelen 21 en volgende van de wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

B. Wat betreft de nadelige gevolgen van een beëindiging van het verblijf

Artikel 23, § 2, van de wet van 15 december 1980 verplicht de tegenpartij om rekening te houden met de gevolgen van een beëindiging van het verblijf voor de verzoeker.

In het onderhavige geval moet worden opgemerkt dat de verzoeker sinds 2021 op het Belgische grondgebied verblijft en daar noodzakelijkerwijs talrijke banden heeft gesmeed.

Hij heeft Afghanistan verlaten vanwege de ernstige problemen die hij daar heeft ondervonden en die door het CGVS als bewezen zijn beschouwd.

Er moet echter worden vastgesteld dat de bestreden beslissing nadelige gevolgen heeft voor de verzoeker, aangezien zij hem in een illegale situatie in België plaatst.

Eenzijds wordt er een einde gemaakt aan zijn verblijf op het grondgebied en anderzijds kan hij niet terugkeren naar Afghanistan, het land waarvan hij de nationaliteit heeft.

Hij kan dus nergens heen.

Deze situatie heeft ook tot gevolg dat de verzoeker zijn recht op vrij verkeer, werk, sociale zekerheid, huisvesting en een reeks andere grondrechten wordt ontnomen.

Deze situatie is duidelijk in strijd met artikel 23 van de Grondwet en artikel 3 van het EVRM.

Dit volstaat om de bestreden beslissing nietig te verklaren.”

2.2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de artikelen 21 en volgende van de vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM, van artikel 23 van de Grondwet, van het voorzichtigheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, van een kennelijke beoordelingsfout en van tegenstrijdigheden in de motivering. Hij verwijt het bestuur de context niet onderzocht te hebben waarin de feiten, die aanleiding hebben gegeven tot strafrechtelijke veroordelingen, zich hebben voorgedaan. Hij tracht zijn houding te rechtvaardigen door te verwijzen naar de vervolging door de taliban die onvermijdelijk gevolgen gehad hebben voor zijn geestelijke gezondheid en die een duidelijke rol gespeeld hebben bij het plegen van de strafbare feiten. Hij stelt dat de door hem gepleegde feiten lang geleden hebben plaatsgevonden en hij zich vandaag de dag voorbeeldig gedraagt. Hij stelt niet te begrijpen waarom zijn huidige gedrag thans nog steeds een ernstige en reële bedreiging voor de openbare veiligheid vormt. Hij verwijst vervolgens naar de talrijke banden die hij sinds zijn verblijf in België sedert 2021 heeft gesmeed. Hij stelt nergens heen te kunnen aangezien er een einde gemaakt wordt aan zijn verblijf maar hij niet naar Afghanistan kan terugkeren.

2.2.2. Verzoeker voert aan dat de door hem gepleegde feiten dienen te worden gesitueerd in de context van de vervolging die hij door de taliban heeft ondergaan en de gevolgen daarvan voor zijn geestelijke gezondheid. De Raad kan verzoeker hierin echter niet volgen. Verzoeker betwist de feiten zelf niet, noch legt hij enig begin van bewijs voor waaruit zou blijken dat hij deze feiten in een vlag van zinsverbijstering of als rechtstreeks gevolg van psychische problematiek zou hebben gepleegd. De loutere verwijzing naar een moeilijk verleden volstaat niet om de ernst van de gepleegde feiten te relativeren of de individuele verantwoordelijkheid van verzoeker daarvoor te milderen. De verwerende partij heeft bij haar beoordeling rekening gehouden met alle elementen van de zaak zoals bepaald in artikel 23, § 2, van de vreemdelingenwet, zoals de ernst of de aard van de inbreuk, het gevaar dat van verzoeker uitgaat, de duur van zijn verblijf in het Rijk, de banden met zijn land van verblijf of het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden alle omstandigheden eigen aan de situatie van verzoeker, waaronder zijn achtergrond en de context waarin hij naar België is gekomen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij daarbij de zorgvuldigheidsverplichting heeft geschonden.

In de mate verzoeker aanvoert dat de feiten zich lang geleden hebben voorgedaan en hij zich thans voorbeeldig gedraagt, merkt de Raad op dat de in de bestreden beslissing genoemde feiten zich afspeelden van januari 2023 tot januari 2024. Verzoeker werd in januari 2024 aangehouden en sindsdien van zijn vrijheid beroofd, waardoor hij feitelijk in de onmogelijkheid verkeerde om nieuwe strafbare feiten te plegen. Het goede gedrag waarop verzoeker zich beroept, is bijgevolg minstens gedeeltelijk een gevolg van zijn detentie en kan niet zonder meer worden beschouwd als een bewijs van een duurzame gedragswijziging. Bovendien blijkt uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Charleroi van 2 september 2024, evenals uit de verklaringen die verzoeker op 3 maart 2025 ten overstaan van het CGVS heeft afgelegd, dat er tot op heden geen sprake is van enig schuldinzicht. Gelet op het ontbreken van schuldinzicht, gecombineerd met het patroon van escalerende gewelddaden en herhaalde wapenbezit, acht de Raad het besluit dat er een reëel recidiverisico bestaat niet kennelijk onredelijk.

In de mate verzoeker betoogt dat hij nergens heen kan nu zijn verblijf wordt beëindigd maar hij niet naar Afghanistan kan terugkeren, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing er alleen toe strekt een einde stelt aan het verblijfsrecht van verzoeker en geen verwijderingsmaatregel inhoudt. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wees er in zijn beslissing van 23 april 2025 uitdrukkelijk op dat verzoeker noch direct noch indirect naar Afghanistan mag worden teruggeleid.

De bestreden beslissing motiveert verder dat een afzonderlijk onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM zal worden gevoerd op het moment dat effectief een gedwongen verwijderingsmaatregel wordt overwogen. Verzoeker maakt dan ook geen schending van het beginsel van non-refoulement aannemelijk. Uit artikel 3 van het EVRM kan bovendien niet worden afgeleid dat een Staat die partij is bij het Verdrag, zonder meer verplicht is een verblijfstitel toe te staan aan een vreemdeling die een ernstig en actueel gevaar vormt voor de samenleving, louter op grond van de vaststelling dat deze niet naar zijn land van herkomst kan terugkeren.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 23 van de Grondwet, op grond waarvan de bestreden beslissing hem zijn recht op vrij verkeer, arbeid, sociale zekerheid en huisvesting zou ontzeggen, merkt de Raad op dat artikel 23 van de Grondwet, onder meer, het recht op arbeid en de vrije keuze van beroepsarbeid waarborgt. De bestreden beslissing strekt evenwel niet ertoe verzoeker de uitoefening van beroepsarbeid te verbieden, maar beëindigt zijn recht op verblijf in België omwille van de bescherming van de openbare orde, op grond van artikel 21 van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat

deze maatregel steunt op een onzorgvuldig onderzoek van de elementen van de zaak dan wel kennelijk onredelijk zou zijn.

Zoals het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld, kunnen de door artikel 23 gewaarborgde rechten door de wetgever uit noodzaak worden beperkt, op voorwaarde dat die beperkingen niet kennelijk onevenredig zijn met het nagestreefde doel (GwH 3 december 1998, nr. 124/98). Gelet op de vastgestelde ernstige redenen van openbare orde die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, is aan die voorwaarde voldaan. Het recht op arbeid en de vrije keuze van beroepsarbeid, noch de overige door artikel 23 van de Grondwet gewaarborgde rechten, worden geschonden door het enkele feit dat de bestreden beslissing het verblijfsrecht van verzoeker beëindigt om redenen van openbare orde (zie in die zin RvS 21 september 2023, nr. 257.393).

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiwintig maart tweeduizend zesentwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT